

Kościół pw. Świętej Trójcy

Współrzędne: Szerokość - 53.207716, Długość - 22.773671

Kościół św. Trójcy tak wspaniale zamykający osiową kompozycję starego rynku w Tykocinie, powstał w latach 1740 - 1750. Projekt całości został wykonany przez architektów i budowniczych związanych z białostockim dworem hetmana Branickiego. Jest on obiektem typu bazylikowego z okazałą elewacją frontową, dziedzińcem kościelnym i dwoma wieżami podkreślającymi symetrię. Pamiątkowe dzwony z wież kościelnych jeszcze z roku 1664 zostały wywiezione przez Rosjan w 1915 r. W 1930 r. parafianie kosztem 22.600 zł (tych z okresu międzywojennego) ufundowali 4 nowe dzwony, wykonane przez stocznnię gdańską.

Kościół posiada wspaniale zachowane wnętrze, charakterystyczne dla epoki w której powstawał. Polichromie ścienne wykonał Sebastian Eckstein (autor polichromii w kilku okolicznych kościołach m.in. w miejscowości Krasne). Na przełomie wieku XVIII i XIX zostały one zmalowane, a w 1910 r. ponownie wydobyte na światło dzienne.

Ołtarze i całe wyposażenie wnętrza powstało ok 1750 r. Obrazy w nawach bocznych namalowane zostały przez znakomitego malarza polskiego baroku Szymona Czechowicza. Natomiast portrety małżonków Branickich (fundatorów kościoła) Jana Klemensa i Izabeli z Poniatowskich pochodzą z ich nadwornej pracowni Sylwestra Mirysa. W roku 1910 w trakcie gruntownej renowacji powstały uzupełnienia polichromii "w duchu epoki" wykonane przez Wł. Drapiewskiego.

Całość założenia uzupełnia plebania wzniesiona w połowie XVIII wieku.

Zespół klasztorny pomisjonarski wpisany jest do rejestru zabytków:

- barokowy kościół, obecnie parafia p.w. Świętej Trójcy nr rej.: 114 (120) z 30.04.1958
- d. klasztor i seminarium, ob. plebania, 1741-50, nr rej.: 115 (121) z 5.05.1958
- spichlerz, ul. 11 Listopada, 2 poł. XVIII, nr rej.: 116 (122) z 5.05.1958
- brama, ul. 11 Listopada, 2 poł. XVIII, nr rej.: 117 (123) z 5.05.1958